

ความรู้ความเข้าใจ
ต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562
ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่

Knowledge and Understanding towards the
Personal Data Protection Act, B.E. 2562 (2019) of the
Provincial Electricity Authority Officers, Head Office

กมลชนก วงศ์สวัสดิ์* และ วัลลภ รัชนีตรานนท์**

Kamonchanok Wongsawat* and Wanlop Rathachatranon**

* นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

** อาจารย์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ ตามปัจจัยส่วนบุคคล และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางรับข่าวสารกับความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ พนักงานที่ได้รับการบรรจุเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ปฏิบัติงาน ณ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ จำนวน 280 คนโดยใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน คำนวณสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่าพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในระดับปานกลาง การทดสอบสมมติฐานพบว่าตัวแปรทางด้านอายุ เงินเดือน ระดับตำแหน่ง และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมีผลต่อความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนตัวแปรทางด้านเพศ ระดับการศึกษา และช่องทางรับข่าวสาร ไม่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ความรู้ความเข้าใจ, พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

Abstract

The objectives of this research were to study the level of knowledge and understanding towards the Personal Data Protection Act, B.E. 2562 (2019) of the Provincial Electricity Authority officers, Head Office and to determine factors affected their knowledge and understanding.

This research was conducted among 280 officers of the Provincial Electricity Authority, Head Office during November to December in 2019. The questionnaires were used as a tool to collect data and analyzed by Statistical Package for the Social Sciences. The statistical methods used in data analysis included Percentage, Mean, Standard Deviation, T-test, One-Way ANOVA and Pearson Product-Moment Correlation coefficient. The level of significance for statistical testing was 0.05.

The research results were summarized as followed. The level of overall officer's knowledge and understanding towards the Personal Data Protection Act, B.E. 2562 (2019) was moderate. According to the hypothesis testing, age, salary, job level and working experience caused difference in knowledge and understanding, the level of significance for statistical testing was 0.05. However, gender, education level and media channel did not cause any difference in the knowledge and understanding, the level of significance for statistical testing was 0.05.

Keyword : Knowledge, Understanding, the Personal Data Protection Act, B.E. 2562 (2019)

บทนำ

ปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ทำได้โดยง่าย สะดวก และรวดเร็ว จึงทำให้มีการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมากจนสร้างความเสียหายและความเดือดร้อนให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจโดยรวม จึงเป็นเหตุผลอันสมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลขึ้น

ราชกิจจานุเบกษาเผยแพร่พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ณ วันที่ 27 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 ซึ่งผ่านการพิจารณาโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) โดยสาเหตุหลักที่ประเทศไทยต้องมีกฎหมายฉบับนี้ก็เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (General Data Protection Regulation หรือ GDPR) ซึ่งประกาศใช้โดยสหภาพยุโรป (European Union หรือ EU) ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีผลบังคับใช้แก่การส่งข้อมูลภายในประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป ครอบคลุมถึงผู้ประกอบการในประเทศไทยที่จะต้องติดต่อรับส่งข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศที่เป็นสมาชิกสหภาพยุโรป (Cross-Border Data Transfer Issues) ก็ต้องมีมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เหมาะสมเพียงพอด้วย หากประเทศไทยไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลก็จะทำให้ขาดความน่าเชื่อถือในมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล อันจะมีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของประเทศ การค้าระหว่างประเทศ และการทำธุรกิจระหว่างประเทศ รวมไปถึงประชาชนผู้เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

ไฟฟ้าส่วนภูมิภาค หรือ PEA เป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ที่มีหน้าที่ในการให้บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า ให้แก่ภาคธุรกิจ และประชาชนทั่วไป ครอบคลุมพื้นที่ 74 จังหวัดทั่วประเทศ ยกเว้น 3 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นเขตความรับผิดชอบของการไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคพิจารณาเห็นว่า ไฟฟ้าเป็นกิจการสาธารณูปโภค จึงดำเนินกิจการโดยมิได้มุ่งหวังกำไรเป็นหลัก แต่คำนึงถึงความผาสุกของประชาชนเป็นประการสำคัญ วิสัยทัศน์ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค คือ เป็นองค์กรชั้นนำที่ทันสมัยในระดับภูมิภาค มุ่งมั่นให้บริการพลังงานไฟฟ้า และธุรกิจ

เกี่ยวเนื่องอย่างมีประสิทธิภาพ เชื่อถือได้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

ด้วยภารกิจและวิสัยทัศน์ดังกล่าวของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ความรู้และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรจึงเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญ ซึ่งพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ เป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนขององค์กร เพราะเป็นส่วนงานที่ทำหน้าที่หลักด้านการบริหาร การวางแผน และการจัดทำนโยบาย โดยปฏิบัติงานเป็นศูนย์กลางในการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ และสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ ซึ่งทำให้มีโอกาสเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อองค์กร เช่น ลูกค้า/ผู้ใช้บริการ คู่ค้า พนักงาน เป็นต้น หากพนักงานรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ ขาดความตระหนักรู้และความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ก็อาจทำให้เกิดผลกระทบที่ร้ายแรงแก่องค์กรได้

จากแนวทางดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางการรับข่าวสารกับความรู้ความเข้าใจของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ เพื่อนำข้อมูลไปปรับใช้เป็นแนวทางให้แก่ผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชา และผู้ปฏิบัติงาน ในการเพิ่มความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ให้มากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนาตนเอง สู่การขยายผลไปยังส่วนภูมิภาค และส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรในภาพรวม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางรับข่าวสารกับความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่

วิธีการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานที่ได้รับการบรรจุเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ปฏิบัติงาน ณ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ ซึ่งมีจำนวน 4,168 คน ผู้วิจัยได้ทำการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่าง (Sample size) ที่เหมาะสมที่จะใช้เป็นตัวแทนของประชากรสำหรับการศึกษา โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป G*Power ได้ขนาดตัวอย่างที่ครอบคลุมสถิติที่ใช้ในการวิจัย เท่ากับ 280 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมาจากการศึกษาทฤษฎีแนวคิดต่าง ๆ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเนื้อหาของแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงาน ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา เงินเดือน ระดับตำแหน่ง และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับช่องทางรับข่าวสารของพนักงาน โดยแต่ละข้อแบ่งเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 3 ระดับ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 เป็นคำถามแบบให้เลือกตอบใช่หรือไม่ใช่ โดยแต่ละข้อแบ่งเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 2 ระดับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) และความถี่ (Frequency) ใช้อธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้อธิบายระดับความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562
3. การทดสอบค่าที (t-test) ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
4. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's Least Significance Difference (LSD)
5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ใช้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางการรับข่าวสารกับความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562
Cohen (1988: 332) โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไว้ดังนี้ สหสัมพันธ์ที่มีขนาดเล็ก หรือมีความสัมพันธ์กันน้อย ค่าสหสัมพันธ์จะอยู่ระหว่าง -0.29 ถึง -0.10 หรือ 0.10 ถึง 0.29 ส่วนสหสัมพันธ์ที่มีขนาดปานกลาง หรือมีความสัมพันธ์กันปานกลาง ค่าสหสัมพันธ์จะอยู่ระหว่าง -0.49 ถึง -0.30 หรือ 0.30 ถึง 0.49 และสหสัมพันธ์ที่มีขนาดใหญ่ หรือมีความสัมพันธ์กันสูง ค่าสหสัมพันธ์จะอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง -0.50 หรือ 0.50 ถึง 1.00
6. สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

1. เพศ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 61.1 เป็นเพศหญิง จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9

2. อายุ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่คือ อายุ 41 - 50 ปี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 รองลงมาคือ อายุ 31 - 40 ปี จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 อายุ 21 - 30 ปี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 และน้อยที่สุดคือ อายุ 51 - 60 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9

3. ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีจำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 63.6 รองลงมาคือ กลุ่มที่มีการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1 และสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีพบน้อยที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3

4. เงินเดือน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีเงินเดือน 20,001 - 50,000 บาท จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 63.6 รองลงมาคือเงินเดือน 50,001 - 100,000 บาท จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 ไม่เกิน 20,000 บาท จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีเงินเดือนอยู่ในช่วง 100,001 บาท ขึ้นไป พบน้อยที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6

5. ระดับตำแหน่ง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่พนักงานระดับปฏิบัติการ (ระดับ 2 - 6) จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมาคือผู้บริหารระดับต้นหรือเทียบเท่า (ระดับ 7 - 8) จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 34.6 ผู้บริหารระดับกลางหรือเทียบเท่า (ระดับ 9 - 12) จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 และผู้บริหารระดับสูง (ระดับ 13 ขึ้นไป) พบน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1

6. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นพนักงานที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ไม่เกิน 10 ปี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมาคือ พนักงานที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 21 - 30 ปี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 คือ พนักงานที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 11 - 20 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 และพนักงานที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 31 ปี ขึ้นไป พบน้อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7

7. ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.34 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายประเภทพบว่าช่องทางที่อยู่ในระดับมากมี 4 ช่องทาง คือ สื่อออนไลน์ (เฟซบุ๊ก, อินสตาแกรม, ทวิตเตอร์) มีค่าเฉลี่ย 1.76 ผ่านทางไลน์ มีค่าเฉลี่ย 1.69 ผ่านทางสื่อประชาสัมพันธ์ของ กฟภ. 1.51 และผ่านทางโทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ย 1.41 ตามลำดับ และช่องทางที่อยู่ในระดับปานกลางมี 3 ช่องทางคือ ผ่านทางการอบรม/สัมมนา มีค่าเฉลี่ย 1.24 ผ่านทางหนังสือพิมพ์ และผ่านทางวิทยุ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ 0.90

8. ระดับความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.59 โดยข้อคำถามที่พนักงานซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก เช่น เงินเดือนพนักงานถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิร้องเรียน และกรรมการผู้เชี่ยวชาญมีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลฎีกาเพื่อบังคับชำระค่าปรับ และพบว่าข้อคำถามที่พนักงานมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย เช่น สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมิได้มีหน้าที่เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลให้กับหน่วยงานของรัฐ การเข้าสู่ข้อมูลการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตของพนักงานไม่ถือเป็นการละเมิดความเป็นส่วนตัวพระราชบัญญัตินี้ หน่วยงานรัฐต้องขออนุญาตจากเจ้าของข้อมูล จึงจะสามารถเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้โดย และในกรณีที่ต้องการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เยาว์ที่มีอายุไม่เกินสิบปี สามารถขอความยินยอมได้จากผู้ปกครองที่มีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุป

สมมติฐานที่ 1 พนักงานที่มีเพศต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พนักงานที่มีเพศต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

แสดงให้เห็นว่าเพศของพนักงานนั้น ไม่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ อาจเป็นเพราะพนักงานสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างเสมอภาค เท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือชาย จึงทำให้ความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ ทั้งเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิติยา ศรีพล (2558) ศึกษาวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล ของประชาชนในจังหวัดสงขลา

สมมติฐานที่ 2 พนักงานที่มีอายุต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พนักงานที่มีอายุต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

แสดงให้เห็นว่าอายุมีผลต่อความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ อาจเป็นเพราะว่า พนักงานที่มีอายุ 21 - 30 ปี และ 31 - 40 ปี มีความสนใจข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับสิทธิข้อมูลส่วนบุคคลมากกว่าพนักงานในช่วงอายุอื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกุสุมา ดำรงชัย และกุหลาบ บุริสาร (2561) ศึกษาวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประชาชน ในตำบลภูทอง อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานที่ 3 พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

แสดงให้เห็นว่าระดับการศึกษาไม่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ อาจเป็นเพราะพนักงานสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างเสมอภาค เท่าเทียมกัน โดยเฉพาะการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อ

ประชาสัมพันธ์ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และการจัดอบรม/สัมมนา อย่างทั่วถึงโดยไม่แบ่งแยกตามระดับการศึกษาของพนักงาน ทำให้พนักงานทุกระดับการศึกษามีความรู้ความเข้าใจไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉราพร ปะทิ (2559) ศึกษาวิจัยเรื่อง ความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นของประชาชนในชุมชนต่อการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง: กรณีศึกษาประชาชนในตำบลผาสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดน่าน

สมมติฐานที่ 4 พนักงานที่มีระดับเงินเดือนต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พนักงานที่มีระดับเงินเดือนต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

แสดงให้เห็นว่าระดับเงินเดือนของพนักงานมีผลต่อความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 อาจเป็นเพราะพนักงานที่มีระดับเงินเดือนสูงมีโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารมากกว่า เช่น การเข้าร่วมการอบรมหรือสัมมนา ที่จัดโดยหน่วยงานภายนอก รวมถึงพนักงานที่มีระดับเงินเดือนสูงมีแนวโน้มที่จะเป็นกลุ่มผู้บริหารซึ่งมีความตระหนักถึงความสำคัญของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มากกว่าพนักงานระดับปฏิบัติการ จึงทำให้พนักงานที่มีระดับเงินเดือนต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของนักวิจัยท่านอื่น

สมมติฐานที่ 5 พนักงานที่มีระดับตำแหน่งต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พนักงานที่มีระดับตำแหน่งต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

แสดงให้เห็นว่าระดับตำแหน่งของพนักงานมีผลต่อความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 อาจเป็นเพราะว่าพนักงานที่มีระดับตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงมีความตระหนักถึงความสำคัญของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มากกว่าพนักงานระดับปฏิบัติการ อีกทั้งยังเป็นระดับตำแหน่งที่มีหน้าที่หลักในการวางแผนการดำเนินงานขององค์กรจึงมีความจำเป็นที่จะต้องรู้ทันข้อมูลข่าวสารโดยเฉพาะข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการ

ดำเนินงานขององค์กรดังเช่นพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ที่องค์กรจะต้องปฏิบัติตาม ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของนักวิจัยท่านอื่น

สมมติฐานที่ 6 พนักงานที่มีระยะเวลาประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พนักงานที่มีระยะเวลาประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

แสดงให้เห็นว่าพนักงานที่มีระยะเวลาประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่า พนักงานที่มีระยะเวลาประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ไม่เกิน 10 ปี เป็นพนักงานที่มีความถี่ในการใช้ช่องทางข่าวสาร โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ (เฟซบุ๊ก, อินสตาแกรม ทวิตเตอร์) จึงมีแนวโน้มที่จะได้รับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ผ่านทางสื่อออนไลน์ซึ่งเป็นสื่อที่ง่ายต่อการสืบค้นหาข้อมูลเพื่อศึกษาเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มระดับความรู้ความเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนวรรตน์ พัฒโนทัย (2555) ศึกษาวิจัยเรื่อง ความรู้ ความเข้าใจในความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลทางระบบคอมพิวเตอร์: กรณีศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 7 ช่องทางรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจของพนักงานต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ช่องทางรับข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจของพนักงานต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

แสดงให้เห็นว่าพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีการเลือกใช้ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย โดยแต่ละช่องทางล้วนมีประโยชน์และให้ข้อมูลข่าวสารได้ในระดับหนึ่ง ทั้งนี้การหาข้อมูลเพิ่มเติมในเชิงลึก เพื่อเพิ่มระดับความรู้ความเข้าใจขึ้นอยู่กับความสนใจส่วนบุคคล การเล็งเห็นความสำคัญของข้อมูลข่าวสารนั้นๆ ของพนักงานในองค์กร รวมถึงการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารขององค์กร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปริญวิศว์ ชูเชิด และ เรวดี ศักดิ์ดุลยธรรม (2559) ได้ศึกษาวิจัย การรับรู้

และความเข้าใจต่อการกระทำตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี และกรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าพนักงานมีความรู้ความเข้าใจในระดับหนึ่งแล้ว แต่การที่จะเพิ่มระดับความรู้ความเข้าใจของพนักงานให้อยู่ในระดับที่มากขึ้นเพื่อนำไปปรับใช้ในการทำงานต่อไปนั้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

1. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคควรจัดให้มีการอบรมหรือสัมมนาให้ความรู้แก่พนักงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพนักงานที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูง พนักงานระดับปฏิบัติการที่สามารถเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร เช่น พนักงานในสายงานทรัพยากรบุคคล พนักงานในสายงานบัญชีและการเงิน เป็นต้น

2. ควรเพิ่มช่องทางและความถี่ในการกระจายข่าวประชาสัมพันธ์ ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ซึ่งมีหลากหลายช่องทาง ไม่ว่าจะเป็น PEA Channel, PEA Intranet, ประกาศเสียงตามสาย รวมไปถึงสื่อออนไลน์ขององค์กร ได้แก่ เฟซบุ๊ก และไลน์ เพื่อสร้างความตระหนักรู้จนนำไปสู่การเพิ่มระดับความรู้ความเข้าใจของพนักงาน

3. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคควรมีการแสดงวิสัยทัศน์ นโยบาย หรือแนวทางการดำเนินงานขององค์กรภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 เพื่อให้พนักงานได้มีเวลาในการหาความรู้เพิ่มเติม ทำความเข้าใจ และพร้อมปรับตัวให้สอดคล้องกับการดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ซึ่งมาตรการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการดำเนินงานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจะมีผลบังคับใช้ในปี 2563 นี้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ เท่านั้น ไม่สามารถอธิบายความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคทั้งหมดได้ ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรเป็นการศึกษาพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสังกัดสำนักงานภูมิภาคซึ่งปฏิบัติงานในจังหวัดต่างๆ เช่น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาครังสิต การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดเชียงใหม่ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 2 (ภาคใต้) จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นต้น ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น
2. การวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มเติมการศึกษาในเชิงคุณภาพควบคู่ไปด้วย เช่น การสัมภาษณ์พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การสัมภาษณ์คณะกรรมการและคณะผู้บริหารของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เพื่อให้ได้ทราบถึงปัญหาและข้อมูลในเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กุสุมา ดำรงชัย และ กุหลาบ ปุริสาร. 2561. “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประชาชน ในตำบลกุ้งทอง อำเภอยะยี่น จังหวัดมหาสารคาม.” วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย 8 (1): 124-132.
- นวรรตน์ พัฒโนทัย. 2555. ความรู้ความเข้าใจในความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลทางระบบคอมพิวเตอร์: กรณีศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. การศึกษาค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- นิตยา ศรีพล. 2558. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล ของประชาชนในเขตจังหวัดสงขลา (Online).
[http://ca.hu.ac.th/doc/academic/วิจัย%20อ.แมว%20\(ปี57\).pdf](http://ca.hu.ac.th/doc/academic/วิจัย%20อ.แมว%20(ปี57).pdf), 17 สิงหาคม 2562.
- ปริญวิศว์ ชูเชิด และ เรวดี ศักดิ์ตัญญธรรม. 2559. การรับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วย การกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของประชาชน ในจังหวัดนนทบุรี และ กรุงเทพมหานคร. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- วัลลภ รัฐฉัตรานนท์. 2556. วิธีและเทคนิคในการวิจัยทางรัฐศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร: เสมาธรรม.
- อัจฉราพร ปะที. 2559. ความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นของประชาชนในชุมชนต่อการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง: กรณีศึกษาประชาชนในตำบลผาลังห์ อำเภอเมือง จังหวัดน่าน. สารนิพนธ์ส่งคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Cohen, J. 1988. *Statistical Power Analysis for the behavioral sciences*. 2nd ed. New jersey: Lawrence Erlbaum Associates.